

СЪ БЩЕНИЕ.

Отъ 1. януарий. 1914. г., вѣстникъ „Чавче“ ще се разпространява и продава чрѣзъ новото вѣстникарско сдружение „Куриеръ“.

Издателството на „Чавче“ моли всички вѣстникарски настоятели отъ горното сдружение да се потрудятъ и положатъ по-голѣмо старание за разпространението на „Чавче“ въ всѣка кѫща, дѣто има дѣца.

Отъ издателството на „Чавче“ и „Смѣхъ“

Ново ученишко благотворително дружество. — Ученичките отъ Софийското дѣвическо педагогическо училище сѫ основали благотворително дружество „Сираче“, съ цѣль да помогнатъ на сираците, останали отъ войната. И тѣ правятъ позивъ къмъ учениците въ цѣлото царство да основатъ такива дружества. „Чавчето“ ги похвалява и поздравлява.

Разрѣшение на министерската криза. — Министерскиятъ кабинетъ е съставенъ пакъ отъ досегашнитѣ министри, макаръ че мнозинството отъ народнитѣ представители не ги поддържатъ. Това е станало така, защото сѫщото мнозинство не е могло да дойде до общо съгласие, за да състави кабинетъ изпомежду си.

Коледари. — Въ България сѫществува единъ много хубавъ народенъ обичай. На бждни вечеръ, срѣщу коледа, тръгватъ по кѫщите млади момци, които съ подбрани коледни пѣсни поздравяватъ всѣко домакинство и му пожелаватъ щастие прѣзъ идната година. Събранитѣ подаръци упогрѣбяватъ за обща цѣль. Въ София този обичай бѣше почти забравенъ. Тая година той се поднови отъ учениците на II м. гимназия. Начело съ своята ученишка музика, наредени въ стройни редове, тѣ посѣтиха доста столични сѣмейства и ги поздравиха за празницитѣ, като пѣха въ хоръ хубави стари народни пѣсни. Подаренитѣ имъ суми ще бждатъ употребени за подпомагане бѣдните ученици въ сѫщата гимназия. — „Чавчето“ се радва на добрата мисълъ — чрѣзъ училищата да се възстановяватъ въ градовете хубавите народни обичаи — и пожелава да бжде пѣзприета тя отъ всички учители и ученици.

Никога не играйте съ огнь! — Едно столично сѣмейство изгуби по коледнитѣ празници едно отъ дѣцата си — 5-годишно момченце — благодарение на глупавото желание у малките да си играятъ нѣкога съ огнь. Ето какъ е станало това,

Родителите излѣзли, като оставили самички дѣцата си — момченцето и 8-годишно момиченце. Ужъ умни и прѣдпазливи, тоя пѣтъ тѣ не могли да устоятъ на изкушението да си поиграятъ съ огнь. По-напрѣль малкото, а послѣ и голѣмото, захванали да хвѣрлятъ въ печката кѣсовъ отъ вѣстникъ и да се радватъ на особеното освѣтление, което добивала отъ пламъка полуутъмната стая. Тая игра, нагледъ съвсѣмъ безопасна, имъ се харесала, и тѣ продѣлъши, като намѣрили повече вѣстници и други непотрѣбни книги. Ала всичкиятъ димъ отъ книгите, па и той отъ вѣглицата, прѣзъ отворената врата на печката навлизалъ въ стаята, докато я изпълнилъ дотамъ, че дѣцата почнали да се задушаватъ. Съ викове за помощъ и голѣми мѣки тѣ се борили съ смъртъта, безъ да се сѣщатъ отъ дѣлъла тя. Когато родителите се върнали, малкото било вече студенъ трупъ, а голѣмото едва съмъртно дишало. То се свѣстило, когато било отнесено на чистъ въздухъ. — Дѣца, не играйте никога съ огнь!

Изъ нова България — Въ Струмица е ладена вечеринка въ полза на вдовиците и сирачата на загиналите прѣзъ врѣме на войната струмичани. — Въ Портолагосъ е основано читалище.

Чавчето слагодари на всички малки читатели, които го поздравиха по случай празницитѣ, а особено на всички ученици отъ II отдѣление при столичното училище „Св. Климентъ“, които направиха една хубава подаръкъ на редактора му.

Ж. Тачевъ „Дѣдо коледа на работа“ не е лоша, но я получихме късно.

И. Хр. Ивановъ. „Непослушниятъ Димо“ ще помѣстимъ.

Л. Г., София. „Пенчо и Мина“ ще помѣстимъ. Сѫщо и „Гого“.

Жарже, Шуменъ. Задачите ще използваме.

Борю. Нѣкои ще помѣстимъ съ малки поправки.

Нейковъ. Ако сѫ интересни, може и да ги помѣстимъ.

С. Мановъ. Стиховете сѫ слаби.

Б. Антоновъ, Радомиръ. „Горделивиятъ Мишонъ“ ще помѣстимъ.